

נחמדים, נחמדים, אבל צריך לבחור!

יחי הנסיך והנסיכה

לאורך המעברים, ניססו רק כאשר הופיע מייק בורשטיין על הבמה. עבור הקהל הצעיר הוא היה כמו בורשטיין מהטלוויזיה — עובדה שהספיקה כדי לזכותו במלוא תשומת-הלב.

אבל למייק לא היה איכפת במיוחד להעביר במהירות את תשומת-הלב ל"אובייקטים אחרים. הראשון שזכה בה היה יובל בן החמש וחצי.

יובל, בתור התחלה לתכניות הגבורה הגדולות, שר שיר על פופאי. הקהל, שישב בשקט מתוח במשך כל זמן ההופעה, קיבל אותו במתיאות כפיים.

רחל גרא, מעצבת התכשיטים, הגיחה את הכתר על הראש הבלונדי הקטן. יהודית גניגר, מנהלת חברת תיא, הצמידה לה נשיקה, ומייק בורשטיין, המנחה, שאל אותה: "איך את מרגישה?" "ניפלא," ענתה עינת שפרלינג.

במילים אלה, מפי נסיכת ישראל 1971 בת הארבע וחצי, הסתיים טקס בחירת נסיך ונסיכת ישראל ושני סגניהם.

הנסיך הקטן — דודו אלסנדרני — בכ"ל לא הרגיש כמו גדול. "אני עייף" הודה בלחש לאחר תום התחרות. הרעש, הליקוקים, הקריאות והריצות

המנחה — מייק בורשטיין, הקסים את הקהל בגישתו הטבעית והנעימה אל הילדים. אפילו ילדים ביישנים, כמו הנסיך, דודו, נפתחו בקלות.

הסגן והסגנית מימין: התכשיטאית רחל גרא, מכתירה את יובל בהן, כאשר יהודית גניגר מחברת, "תיא" מגישה לו שי. משמאל: חיים ברנדיס, מנהל חברת, "אורלי", מגיש שי לסגנית ליאורה סלוצקי.

חבר השופטים התלבט קשה בשעת הבחירה: מימין לשמאל: הרקדנית ליאורה חכמי, האמנית עמליה ארבל, אמנון זיכרוני, הגרפיקאי אבנר כ"ץ, נציגת, "תיא" יהודית גניגר וחיים ברנדיס.